

ЦѢНАТА
на
в. „НЕДѢЛЯ“
е:

Въ България за год. [52 бр.] 6 лева
За шест месеци 3.50
„ три „ 2. —
ВЪ СТРАНСТВО:
За година 8 лева
„ шест месеци 4. —
„ три „ 2.50

Неплатени писма не се прие-
матъ.

Абонаменти въ предплаща.

Единъ брой 20 стотинки.

НЕДѢЛЯ

ВСИЧКО

Що се отнася до вѣст-
писма, ржкописи, пари и
да се испраща до редакци-
я въ Плѣвень.

Неупотребени ржкописи връ-
щатъ се обратно, само ако съ-
придружени съ нужните за то-
ва пошт. марки.

За обявленията на съд. прие-
тави се плаща по 5 ст. на дума,
ако се публикуватъ по три дѣ-
ти, по 3 ст. За частни по 5 ст.
на дума въ 4-та страница, а за
първата по 10 стот. За срочни
(шестмесечни или годишни) об-
явления се правятъ важни
отстъпки.

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Димитръ Руевъ, нѣма да приема посещѣния
на 26-ий г. м. Димитровъ-денъ.

Плѣвень 21-ий Октомври 1895.

Плѣвень, 21 Октомври 1895

Напослѣдъкъ нашия библиотекаръ г. Ив. Юр-
дановъ повдигна и другъ въпросъ — материалното
обезпечение на нашата журналистика. Тѣзи статия бѣ
помѣстена въ сп. „Дѣло“ кн. XI и XII. Този въ-
просъ се подзе отъ в. „Млада България“, който ис-
каза тоже нѣколко свой мнѣния по материалното о-
безпечение на нашата журналистика.

Ето какъвъ способъ посочва г. Юр. Ивановъ за
материалното обезпечение на нашата журналистика.

„Събиранieto абонаментитѣ да става чрѣзъ по-
щата по слѣдующия редъ: Телеграфо-пощенския от-
дѣлъ да отпечата квитанционни журналистически
книги, които да продаватъ на редакциитѣ всѣка ед-
на книга по 10 лева, а въ книгата да има по 100
квитанции. Тѣзи книги ще бѣдатъ така напечатани,
щото, слѣдъ като редакцията издаде една квитанция, да
и остане кошанъ. Отъ кошантъ ще се откъсва кви-
танцията, която се има сѣщо едно талонче и единъ
бонъ. Талончето и бонътъ сѣ нужни на телеграфо-
пощенската станция, която ще прибере абонамента,
когато се плати отъ спомоществателя на вѣстника
или списанието. Това ще обяснимъ по-долу. Кошан-
тъ, талончето, бонътъ и квитанцията ще бѣдатъ
така отпечатани, щото да могатъ да служатъ на
всички вѣстници и списания. Тѣ ще носѣтъ и но-
мера, които ще се поставятъ отъ редакцията, която
ги издава. Да речемъ, че квитанционнитѣ книги сѣ
вече така приготвени отъ телеграфо-пощенский от-
дѣлъ и се намиратъ за проданъ по цѣла България,
дѣто има телеграфо-пощенски станции и гдѣто се
прѣдполага, че могатъ да се списватъ и издаватъ
вѣстници и списания. Редакцията ще си купе да
прѣдположимъ 500 квитанции, или 5 книги, защото
толкова абонати има, и ще плати 50 лева. Тя ще
пригответи и издаде квитанциитѣ само слѣдъ като сѣ
истекли 3 мѣсеца, отъ както е почнало да излиза
изданието. Всѣка квитанция ще се издава за надѣл-
жната сума, както спомоществателя е длъженъ да
плати за изданието, което е получавалъ вече три
мѣсеца. Всѣка една квитанция ще се издава само за
тримесечния абонаментъ, слѣдователно, за всѣки спо-
моществателъ редакцията ще издаде прѣзъ годи-
ната четири квитанции. Слѣдъ като пригответи кви-
танцията, редакцията ще я откъсне, но заедно съ
талончето и бонътъ, така щото на квитанционната
книга ще остане за редакцията само кошантъ. Така
откъснатата квитанция (заедно съ талончето и бо-
нътъ), слѣдъ като се сгъне и прѣлепи (това ще
бѣде така направено още при отпечатваниета имъ),
редакцията на гърба на квитанцията ще означи отъ
кого да се събере суммата. На гърба на квитанцията
ще се одѣлѣжи и отъ кой редакция е издадена,
както и да бѣде отпечатана 10 стотинкова пошт.
марка, та да прѣдставлява квитанцията отъ себѣ си
отворено писмо съ отговоръ. Така приготвено вече
писмото (квитанцията съ бонътъ талончето), се прѣ-
дава на пощата, която го прѣпраща на оная стан-
ция, гдѣто живѣе абонатина, спорѣдъ адреса. Послѣд-
ната станция, като го получи прѣдава го по бѣлѣж-
ка на разносвача, за да събере суммата означена въ
квитанцията. Разносвача, като земе паритѣ, откъсва
квитанцията и я прѣдава на спомоществателя, а
паритѣ заедно съ талончето и бонътъ, повръща въ
станцията. Послѣдната прибира паритѣ, издава бо-
нътъ за такава сѣща сума, испращаго въ надлеж-
ната редакция, а талончето задържа, като оправда-
теленъ документъ, че е издадалъ журналистическия

бонъ — както става съ кошантъ на обикновенитѣ
пощенски бонове. Съ тоя бонъ редакцията ще може
да истегли суммата, отъ която и да би било пощен-
ска станция. Ако абонатина откаже по каквото и да
било причина да внесе абонамента си, тогава кви-
танцията, заедно съ талончето и бонътъ, се връщатъ
обратно на редакцията, която ги е издадала, като се
опищожатъ и се пише върху квитанцията думата „от-
казва“. Остава тогава на редакцията да дири паритѣ
си по сѣдебенъ редъ, или да спре испращанieto на
изданието си на такъвъ несправенъ длѣжникъ“.

По сѣщия въпросъ и в. „Право“ посвѣти една
статия, като одобрява на пълно способътъ на г. Ив.
Юрдановъ.

В. „Млада България“ като цитира тоже прѣд-
ложението на г. Ивановъ, отъ своя страна дава слѣ-
дующитѣ петъ точки за касающа се за материалното
подобрене нашата журналистика:

- 1) Събиранieto абонаментитѣ да става отъ по-
щата, чрѣзъ вѣстникарски бонове;
- 2) Испращанie на вѣстницитѣ и списанията да
се върши отъ пощата даромъ, както е въ Сърбия.
- 3) Всичкитѣ печетарски принадлежности да се
освобождаватъ отъ всѣкакво мито;
- 4) Телеграмитѣ на събеседиратата отъ правител-
ството „Българска Агенция“ да се даватъ даромъ на
всички вѣстници и
- 5) Да се отнематъ отъ „Дър. Вѣстникъ“ и се
прѣдставятъ на частнитѣ вѣстници обявленията по-
не сѣдебнитѣ (като се печататъ тѣ въ ония вѣстни-
ци, които си избераатъ заинтересованитѣ лица).

„Българ. Тър. Вѣстникъ“ като приема по прин-
ципъ прѣдложението на в. „Мл. България“, въ за-
ключение казва. „Спорѣдъ общата вѣстникарска опит-
ность, би трѣбвало още, да се взематъ мѣрки, щото
получателтъ на единъ вѣстникъ да не може да от-
рече, че го е приемалъ извѣстно врѣме, както и о-
ния, които получаватъ нѣкой вѣстникъ безъ да сѣ го
поръчали, да се считатъ за длѣжници по принципа
на мълчаливото приемане на едно прѣдложение.“

А пъкъ многознающия бай Бобчевски, не удоб-
рява нито едното нито другото. Той насоява на
първото си прѣдложение: откриванне журналистичес-
ки агенции изъ по главнитѣ центрове и тия агенции
управлявани отъ 2 — 3 души чиновника, послѣднитѣ
да събиратъ абонаментитѣ на издаваемитѣ се у насъ
вѣстници, списания и книги. А пъкъ за моралното
подобрене на нашата журналистика бай Бобчевски
иска, да се образува единъ капиталъ отъ 10 хиля-
ди лева и съ тая сума да се издава единъ голѣмъ
вѣстникъ, който да се редактира отъ 2 — 3 души
плащани редактори, та по този начинъ да се прѣкра-
тятъ разнитѣ други вѣстници и вѣстничета!!

По този въпросъ в. „Миръ“, „Прогресъ“ и
„Свобода“ и др. още не сѣ произнесоха. Ще ча-
каме да чуемъ тѣхното мнѣние и ще се произнесемъ.

ЛѢТОПИСЪ

Нашия сътрудникъ ни пише отъ София слѣдующето:
„Азъ преди Ви бѣхъ писалъ въ едно писмо, че
отъ положително мѣсто се зная, че мѣжду Г-на Стоило-
ва и Начевича, съществувало едно недоразумение, което
клои на подаване оставка. Обаче слѣдъ като се върна
Г. Стоиловъ отъ Плѣвень, станаха нѣколко министерски
събрания, които бѣха се върху въпроса за покрѣствани-
ето на наследника, и за политиката на кабинета да се
обяви отворено въ полза покровителството отъ Русия.
Това се поддржало отъ всички съ исклучение на Г-нъ
Начевича, който заявилъ, че неже стѣжва вече въ мини-
стерството и нежелай да бѣде, защото било противъ
неговото желание и убеждение, по таия причина и зами-
налъ за Свищовъ, Варна и послѣ Вѣна, отъ гдѣто се
вѣрва да се невѣрне вече Министръ. Г. Петровъ, пасу-
валъ Г-нъ Д-ръ Минчовичъ, стария е лицето което вси-

чко може да направи. Въпроса бѣ поставенъ, така, щото
Г. Стоиловъ, обявилъ това на княза, че той не може да
бѣде противъ политиката на другаритѣ си, и заради то-
ва ще поддржа въпроса по чл. 38 отъ конституцията. Даже
сложилъ и оставката на кабинета. Менъ е много прият-
но да Ви съобща, че Г-нъ Д-ръ Стоиловъ, се показва
твърдъ въ оная политика, която другаритѣ му Г. г. Ве-
личковъ Маджаровъ, Гешовъ поддржатъ. Наистина, че
Радославовъ и Цанковъ, може да се въсползуватъ отъ
тѣзи работи на кабинета, да го употребятъ въ полза на
своитѣ си партизани, но затова, трѣбова да се радва
всѣкий русофилъ, особено за Радославиститѣ, които
дохода да се присвѣденятъ къмъ общото течение. За
Цанковата, партия която отъ денъ на денъ трѣба да
признава, че се увеличава, и повечето бѣлоразумни мѣ-
же се преленятъ къмъ него, тя печели още повече защо-
то нейната программа и политика, безъ освободителката
никога не може и никога не може, се збѣдва“ Види-
нитѣ депутати: Даневъ, Моловъ, Грозевъ и пр. се знае,
че тѣ ще настояватъ за наследника, че трѣбова да бѣде
покрѣстенъ въ нашата православна вѣра.

Послѣ земеже Тракийцитѣ до единъ се за покрѣщ-
анieto. Нашитѣ севѣрнитѣ се по лежи отъ онѣзи пече-
неги, за това въ камарата нѣматъ оная тежестъ, която
иматъ другитѣ. Знае се и княза че склонявалъ на всичко,
по книгната не склонявала Духовен-
ството, така сѣщо е на това мнѣние, което ще поддр-
жа покрѣщанieto. Бѣ се пустило тукъ слухъ че Полк.
Петровъ, билъ противъ и уж нѣкаква диктатура.
Това не е вѣрно, полковника глѣда по друго яче на дѣ-
лото, отъ като се върна депутацията въ която бѣше и
Д-ръ Минчовичъ, теста му. За емигрантитѣ се знае за
положително, че ще имъ се допустне връщанieto, и асже
безмислица да се държатъ така Ти лошо направи
защо не ми публикува поне отчасти първото писмо . . . за
Бовчевъ, Янколовъ се чува, че нещели да настояватъ
толкова много по Ще Ви съобщавамъ по послѣ,
защото сега се само събиратъ и съгласяватъ“

Заб. на Редак. Искаме прошка, гдѣто не се объа-
родва първото поне въ извлечение, не че недовѣрвахме
на всичко, но за това за да не сѣ изтъкува писаното
и искаме да чуемъ нѣщо отъ в. „Миръ“ или „Прогресъ“
Знаемъ и ний за Г-нъ Начевичъ, че той не може да
бѣде въ кабинетъ, който глѣда да се подобримъ съ Ве-
лика Русия, но затова едвали ще може да убеди
другаритѣ си. Г. Начевичъ, ще направи много добръ
ако се отдѣли, или земе нѣкой постъ, като оняи въ Вѣ-
на, както пишеше „Защита“ Той, билъ говорилъ, до кол-
кото ни се простратъ свѣдѣнията и въ Свищовъ, прѣдъ
тамошнитѣ депутати за всичко онова недоразумѣние, което
съществувало искавалъ нѣкакво неодобрение къмъ Д-ръ
Стоиловъ, гдѣто толкова се застѣхвалъ за русофилството
особено за Тракийцитѣ. Той негодувалъ за речта каза-
на отъ Г. Стоилова на Плѣвен. банкетъ, гдѣто си билъ
допустналъ волности Както и да е ще чакаме ние
да видимъ цели да се изпълни онова което сѣ е говорело.
Слѣдующий брой ще кажемъ и друго по това.

Отъ в. „Стара Планина“ заемаме слѣдующитѣ под-
робности по наводнението въ Пловдивъ и другадѣ.

Наводнението въ Пловдивъ. Иоще въ понедѣльникъ
сутринта се забѣлжи неимовѣрно увеличаване на р.
Марица и около 12 часътъ, по пладнѣ, опасността зах-
вана да грозятъ житѣлитѣ по низкитѣ мѣста въ града.
Градското управление турки на расположение на нужда-
ющитѣ се всичкитѣ градски кола, които испринесоха дръ-
житѣ на желязкитѣ. Около три часътъ водата покри
всичкитѣ острови и прѣдградието Каршияка, както и Ма-
раша се покриха съ вода. Изъ улицитѣ вече не можеше
да се ходи и съ кола. Пристигна военна помощ. Всич-
ката кавалерия отъ туканитѣ конни полкъ сѣ конетъ спа-
саватъ населението. Около 5 часътъ водата стигна до
зданието на Братия Стамадови и сношението съ мъжката
гимназия и Каршияка захванъ да става невъзможно. Во-
дата, която носи всичко, което е намирала, дървета, цѣли
мостове, добитѣкъ, бие вече покривътъ на моста върху
Марица и грози съ събаряние. Много къщици, които сѣ
съградени отъ кирпичи, падатъ. Сѣгледа се, че въ нѣ-
кои ни-високи къщи жителитѣ стоѣтъ въ горний имъ е-
тажъ и чакатъ спаданieto на водата, но администрация-
та взема мѣрки да ги извади даже на сила. Изваждане-
то и прѣнасянето на хората изъ улицитѣ, особено въ
Каршияка става съ салове. Всеобща паника.

Селото Ново-село, подъ Каршияка половината от-
несено. За остатъка искатъ помощъ отъ Пловдивъ. Уви!
тѣзи помощъ е невъзможна, тѣй като водната стихия не
допуска отиване въ селото.

Военнитѣ кезарми и затворѣтъ прѣдставляватъ нѣщо,
като едно малко островче въ голѣмо море.

Погледнах от тепетата по полето към Т. Пазарджик не се вижда никъде земя; само някои дървета стърчат в водата. Цял град Пловдив е останал като остров в широко обхваналото море.

* *

Пръв пощата сръбну вторник по 10 — 11 часа, водит на Марица бърж най-насилни. Тя достигна до градската градина, напълни избит на градския дожд, стигна Шадарвана, Чифте-хамам. Към 11 часа се почна намаляването и спадането.

Въ вторник мостът върху Марица станал проходим. Можеше да се види каква напъл се е упражнявала върху този мост, който ако не беше преди няколко години подправян със желязо, казват, сигурно щеше да бъде порутен и отвлечен. Много къщи в Мараши и Каршияка са порутени, някои окончателно съборени. Градоначалството и изобщо полицията градска се старае да убеди хората да отпуснат угрожащите на събаряне къщи, никой не слуша. Цялото Столипиново е отнесено от водата. Но слава Богу, за човешки жертви няма никакви известия.

* *

От вън известията са доста скръбни и обезпокоителни. Въ Станимака мръсната рѣка е придошла сяко, съборила някои малки сгради, казват, и Военни клуб, отвлѣкла 40—50 хиляди метра дърва и причинила грамадни загуби. — Гюпсата или (Стрѣма) и Песчаника сяко са причинили голѣми повреди въ околните села: Узун-Кърво особено е пострадало. Купинѣ сяко на някои землевладеѣци ся откарани и съвѣтъ изчезнали.

* *

Сношенията по телеграфа съ Казанлък, Стара-Загора и пр. са прѣкъсани. Желѣзницата, която е дошла въ понеделникъ вечеръ отъ Нова-Загора, е вървѣла прѣзъ вода около Катунца — Напазла. Мостътъ на Крачимъ между Т. Пазарджикъ — Пловдивъ е съборенъ и желѣзнопътното съобщение за 5 — 6 дѣна ще бѣде прѣкъснато. Сега пощата вече се принася съ кола отъ Пловдивъ до Пазарджикъ. Телеграфътъ и телефона между София и Пловдивъ продължаватъ да работятъ.

* *

Дъждътъ, който почна да вали въ Пловдивъ и околноститъ отъ петъ дѣна насамъ (захвањ на 6-а того), поще не прѣстава. Тѣ поотслабни, тѣ се засили. Въ всѣки случай обаче, известията отъ вѣнка не са заглашителни за нѣкое ново придване на водитъ. Нѣкой зловѣщи пророци пушатъ за ново наводнение, за потопъ даже; това не се потвърждава отъ телеграфическите свѣдѣния, които се иматъ отъ вѣнъ.

Осѣденъ Подполковникъ Сотировъ, на три мѣсяци затворъ, за гдѣто билъ вѣстовитъ си. Това трѣбова да служи за примѣръ.

Офицеренъ крадецъ. Таймъ съобщава, че Германския офицеръ Г. Виммеръ отъ Артилерията, билъ арестуванъ и обвиненъ прѣдъ Англическото неправително Сѣдилище, въ кражба на златенъ часовникъ въ стойностъ 300 лева, която призналъ напълно. Г-нъ Вампиръ, казалъ прѣдъ сѣдѣния, да не го издава на вѣстниците. Сѣдѣния му отговорилъ, че той не може да се мѣси въ работи, които не са отъ негова компетентностъ. Прѣдъ видъ, че полицейските агенти открили много крадени нѣща съ други вензели то сѣдѣния отложило дѣлото да се събератъ всички Аташето при Герман. Посолство признало, че Вампиръ е Герман. Артел. Поручикъ отъ Берлин. Гранизонъ. Това е направило голѣма вѣрва, която въ Англия, особено въ Германия а най паче, Франция офицер. Герм. Крадецъ.

ПОДЛИСТНИКЪ

Защо се опойватъ хората

Прѣводъ отъ Л. Н. Толстой. (продължение)

Нека да се не мисли, че това, което казвамъ, има нѣщо общо съ въпроситъ за свободата на волята. Разговоритъ за тѣзи прѣдмѣти са лишни за цѣлѣта ми, па и за каквото да било. Безъ да рѣшаваме въпроса и за това, може или не човѣкъ да постѣпва така както си жалае (въпросъ, спорѣдъ менъ, неправилно поставенъ), азъ искамъ да кажа само за това, че тѣй като човѣшката дѣятелностъ се опрѣдѣля съ мѣнчки измѣнения въ съзнанието, то (безразлично е, да признаваме или не така наречената свобода на волята) трѣбва да бѣдежъ особено внимателни къмъ това състояние въ което се пораждатъ тѣзи мѣнчки измѣнения, както равносилно трѣбва да внимаваме къмъ състоянието на терзийтъ, съ които измѣрваме прѣдмѣтитъ. Трѣбва, до колкоа отъ насъ зависи, да се трудимъ да туримъ както себе така и другитъ въ такива условия, при които да се не наруши ясността и тънкоствата на мислитъ, които са необходими за правилното съзнание на работата, а не да постѣпваме обратно, като се стараемъ да затруднимъ и забъркаме тази работа на съзнанието чрѣзъ опойвателните вещества.

Ами нали човѣка е духовно и живуще същест-

Въ руската Армия се постѣпили за три години 125 Китайски офицери за обучение 50 други приети въ Академията. Китайцитъ зематъ примѣръ отъ Японцитъ, които благодарение на науката въ продължение на 25 години почнаха да се сравняватъ съ Европейцитъ въ всѣко отношение. Небесната Империя много късно се съща. Руссия имъ прави добрини, да не излезе единъ денъ, щото тѣзи добрини, да се обърнатъ въ злини?

Руссия въвежда новъ револверъ, който по направата си билъ най усѣвършествуванъ. Ималъ тѣжина 780 грама съ седемъ патрона. Когато стария е 1175 грама Колибръ 7-62¹/₂ м. м. но съ шестъ заряда.

Г-нъ Полковникъ Мечковъ Начал. Дивизий, бѣше въ Плевенъ, и замина за Видинъ.

Негово Високо Преосвященство Митрополитъ Константинъ, се върна отъ с. Вълчи-Трънъ на 15 Августъ. Ще застане за с. Жгленъ, гдѣто на Окт. ще освѣщава ново построената църква. Отъ тамъ Н. В. Ц. ще застане за София гдѣто ще прѣсѣд. на Свѣтия Синодъ.

Бившия Прѣседателъ на Плев. Окр. Сѣдъ, Г. К. Хамамджиевъ, е примѣстенъ за такъвъ отъ Трънъ, за Прѣседателъ на Севлиево Окр. Сѣдъ. Г. Хамамджиевъ, е оставилъ въ краткото си пребивание въ Плевенъ, много добри въспоминания. Като сѣдия, той бѣше справедливъ и акуратенъ. Сърадваме Севлиевици, съ негово о назначение, а Г. Хамамджиевъ, гдѣто се пребира, близо до своитъ.

Отъ нѣкой вѣрме, въ града почнала е да върлува болѣстѣта освѣнъ дефтерита, но и скарлатина и то доста силна. Общината, трѣбова да обърне по сериозно внимание комуто трѣбова, да се зематъ по строги мѣрки до гдѣ не е земала епидемическа форма. Тѣзи болѣсти най много се донасятъ отъ селата, селянитъ като си доваждатъ дѣцата да ги пригѣжда Окр. Лѣкаръ, ходятъ отъ послѣ изъ градътъ по къщата, отъ гдѣто се разпространява болѣста. Дѣцата на Ив. Н. Пѣвъ, всичкитъ се болни отъ скарлатина, и на 18 т. м. едно отъ дѣцѣ на около деветъ години умряло. Всѣкой денъ ще чуе камбаната мрътъ дѣца. Слушаме, че и по селата върлували сякитъ болѣсти. Трѣбова мѣрки, до като е вѣрме.

Г-нъ Петко Каравеловъ, Разградски народенъ представителъ, е обнародвалъ едно писмо въ в. Знаме, до избирателитъ си, което ще му бѣде и за программа на бѣдѣщата му дѣятелностъ като представителъ и държавенъ мѣжъ. Ние прочетохме тази му программа, а намѣрваме, че въ нея има и много справедливи вгледове, по който въ слѣдующий брой ще си кажемъ мнението.

Княгиня Клементина, майката на Н. Ц. В. пристигнала въ Пловдивъ, по случай наводнението станало миналата нѣделя.

„Нагор. Телеграфъ“ бѣше писалъ по напредъ, че Н. Ц. Височество, не билъ въ състояние да спре русофилското течение въ България, което отъ денъ

во. Човѣка може да се движи както чрѣзъ влияние то на духовното, така и чрѣзъ живущето същество. Сяко както и часовника можемъ да направимъ да работи съ стрѣлката или съ главното колело. И, подобно на това човѣка може самъ или съ помощта на други, по-удобно да ръководи съзнанието си. Както въ часовника се избира сръдството, съ което по-удобно да се накара да дѣйствува механизма му, така и човѣка трѣбва да бѣди най-много за чистотата и ясността на съзнанието, съ което той да може да управлява самъ себе си.

Въ истинността на това нѣма никакво съмнѣние, и всичкитъ хора знаятъ това, ала по нѣкога се явява потребностъ да се измамимъ.

Хората искатъ щото съзнанието имъ да работи до толкова правилно, че веществата които употребяватъ да не му бъркатъ и за това ги употребяватъ. Пиятъ и пушатъ не така просто, не отъ тѣга, не за веселостъ, не за това че е приятно, а за да заглушатъ въ себѣ си съвѣстѣта.

А ако това е така, то какъ трѣбва да бѣдѣтъ ужасни послѣдствитѣ!

И дѣйствително нека помислимъ като какво щеше да бѣде зданието което биха изграждали хората безъ право правило, по което да изравняватъ стѣнитъ, безъ право жгленъ тригжляникъ, съ когото да опрѣдѣлятъ жглитъ му, а съ меко правило, което да се гѣне върху всѣка бърчинка по стѣната, и съ

на денъ се увеличава. По поводъ на това „La Bulgarie“ органъ, когото считатъ за дворцовъ, казва като отговоръ на това, че нѣма нужда щото Н. Ц. В. да се труди и спира това течение, защото самъ той направлява руслото на това течение, което е и естествено и необходимо спорѣдъ насъ за правилното свободното развитие на България. Това се съзнава отъ всѣкий свѣстенъ българенъ, който прекара онѣзи тѣжки осемъ години, презъ които единъ властелинъ бѣше всичко. Стамболовъ, остава въ историята, като личностъ, която бѣдѣщото поколение ще глѣда съ очудване, какъ единъ народъ, който е пашкалъ цѣли 500 години подъ робство, е допустналъ да го третира като безсловесно животно и всичко това ужъ за независимостѣта на България?!

ГРАДСКИ НОВИНИ

Считаме за длъжностъ да по благодаримъ на Свящ. Кръстю Поповъ отъ градътъ, който съ честитъ си проповѣди въ църквата; може да служи за образецъ на нашитъ свѣщенници. Ако и младъ въ санатъ си. Свящ. Поповъ, общава за бѣдѣще да бѣде единъ примѣренъ свѣщенникъ.

* *

Народния! Прѣдставителъ г. Табаковъ-Стамболистъ, Заминалъ завчера за София, придруженъ отъ г-жа Иванова, негова сестра. Той билъ испроводенъ до рѣката Витъ, отъ съмисленниците си, на брой 10 души, между който и единъ Социал-Радославистъ. Сяко така биле: Пом. на Акцизия Чинovníкъ Ив. Кантарджиевъ, Секретаря на Градския Съвѣтъ. Държали се рѣчи и тостове, за посрещането въ скръсване на пдола имъ Покойний Ст. Стамболовъ. Казватъ, че г. Т. Цвѣтковъ, говорилъ и той, но намъ не ни се върва, защото знаемъ, че г. Цвѣтковъ, сѣ е отказалъ вече отъ Стамболовата фракция, нѣщо което се потвърдило и въ тоста му на сящото Витско ханче при р. Витъ, кога сѣ испращали Дядото и политичес. к. . . Добъръ часъ. За куриозъ на всички тая испратка присѣтствувалъ и нашъ Марко. Държалъ и той речъ за скревеникъ и Касанската Комиссия.

* *

Градътъ е потѣналъ въ такава дебела калъ, щото едва излазватъ хората отъ къщата си. Особено по край къщата на търговеца г. Мих. Йордановъ близо до учили „Мария Луиза“ дѣцата ще се удавятъ нѣкога. И въ това вѣрме, какво мислите! прѣдъ къщата на секретаря на общината, и то поне да е негова, правятъ пожарникаритъ калдарма! Ние не сме противъ това правение, но само тамъ гдѣто има най голѣма нужда, а не въ оная улица, гдѣто живѣй г. Табаковъ. Нали сме наши!

Ето защо иматъ право да негодуватъ гражданитъ. Ако човѣкъ помисли да идъ до къщата на Попъ Кръстю, тамъ човѣкъ, а не дѣте, не може да иде до училището „Върб. Махала“ отъ калта, която е станала отъ прѣста на Дѣдо Ненко, която вѣдѣсто да я хвърли вѣнъ отъ градътъ, струналъ по улицата на училището. Това какво е Господинъ Хинковъ?

* *

Замѣстникъ на Градския кметъ остава за прѣзъ

тригжляникъ, който да се събира и да уйдисва както на остъръ така и тънъ жгль.

Ами ако поглѣднемъ на живота, то не виждаме ли сящото явление, което е плодъ отъ опойването? Живота се не съгласява съ съвѣстѣта, а тази послѣдната се прѣвива спорѣдъ живота.

Това става въ живота на отдѣлни лица, както и въ живота на цѣлото човѣчество.

За да се разбере всичкото значение на такова опойване на съзнанието, нека всѣки човѣкъ добръ да си припомни душевното състояние въ всѣки периодъ на живота. Тогава всѣки ще намѣри, че прѣзъ всѣки периодъ на живота му, прѣдъ него сѣ стояли извѣстни нравственни въпроси, които той трѣбало да разрѣши и отъ разрѣшаването на които е зависѣло благосъстоянието на живота му. За разрѣшаването на тѣзи въпроси е било потребно голѣмо напѣгане на вниманието, което съставлява труда. Въ всѣки трудъ, особено въ началото му, има периодъ, когато той се струва тѣжъкъ, мѣнителенъ, и човѣшката слабостъ подпушнува на желанието да го напусне. Ако физическия трудъ се урѣдѣства мѣнителенъ въ началото си, то още по-мѣтителенъ ще се прѣдѣства умственния. Както казва Лессингъ: „човѣка има свойство да прѣдѣстава да мисли именно тогава, когато мисленето начева да прѣдѣства трудността“ и именно тогава, ще прибавя и азъ, когато мисленето начева да става плодотворно. (слѣдѣа).

сесията вмѣсто т. Хинковъ, помощника му г. Тодоръ Цвѣтковъ. За този изборъ расправятъ, нѣкой вмѣшани работи, на които г. Хинковъ по неволя, склонилъ да пригласи. На Кмета съ *трисатъ*, писало му се да остави за замѣстникъ съвѣтника Дядо Тодоръ Маргаритовъ, понеже нѣмалъ довѣрие на другаритъ си. Обаче, кога му скрѣзнали *зѣби*, че това е противно на съглашението, и че могло да стане *даръ маданъ* и община и кметство, приключилъ глава, та оставилъ пълномощие. Обаче не трѣбова да се забрави, че г. Хинковъ, е оставилъ и *караулъ*! — Това го е призналъ въ присѣствие на К. М. и още други троица почтени граждани. Соплидарностъ.

Това накарало да се държи и речъ отъ г. Цвѣткова. Кой каквото ще да каже, но ние ще си останемъ на мѣстнието, че отъ г. Цвѣткова, се надѣваме да свърши много повече нѣща, отъ колкото Хинковъ, ако и да минуваше до завчера за Стамбуловистъ. *tempora mutantur*.

В. Биволаровъ II, Кметъ, се спазарилъ съ фойтонджията Асанъ Голевъ отъ Никополъ, да го закара заедно още съ двама души до р. Витъ за 10 лева. Тога се испрачали Иоло Емфеджията. Той му далъ ей единъ л. Когато се върнали, на мѣсто 10 л. тога п. кметъ, повиква въ общината фойтондживта и му давалъ само шестъ лева, защото неплащалъ патентъ. Голевъ му казалъ, че той билъ Никополски фойтонджия и плащалъ тамъ патентъ, и че това трѣбало да му каже при пазарлъка. Вмѣсто пари, тога г-нъ, повиква единъ отъ агентитъ и въ канцеларията на общината му нанаса нѣколко муштри въ ърдитъ, по устата, накарва и агента съ бой въ канцеларията, го изринва вънъ. Ако не билъ го отгървалъ секретаря, ималъ желание да го бие още. Тога господинъ се яви лично въ редакцията и ние му видяхме пятната. Чудимъ се на този г. Биволаровъ, какъ си позволява да бие хората въ общината, види се да мисли, че сж намѣрва още въ Стамбулово врѣме. Е разбира се, кого испрачатъ, нали Иоло? Той ще ги защити. Пусти манъовски кирпичъ, и това е управникъ?

По поводъ писаното ни въ миналитъ броеве за училището „Мария Луиза“ че било много скъпо построено, и че прѣдприемача билъ призналъ да е съдружникъ съ кмета и пр. слушаеме, че прѣди заминуването си, г. кметъ, порѣчалъ на градския индженеръ г. С. Кашевъ, да направи ситуацията, както на новата частъ, която едва се свърши, така и за онѣзи двѣ крила надъ които се построиха новитѣ. Отъ тѣзи двѣ ситуации щяло да се види едно сравнение, колко стрували онѣзи двѣ първи крила и колко новитѣ, което щяло да оправдава г. Хинковъ, както ни се съобщава. Първата и втората ситуации биле ако не равни то съ малко разлика, безъ основитѣ. Когато ще видимъ, тогава ще се произнесемъ. Едно ще забѣлжимъ само, че и това е единъ *шоролонъ* на г. Хинковъ, какъ по скоро да стане ситуацията, ако настои прѣдъ инженера за такова, ще кажатъ, че върно се пише за него, ами подъ прѣдлогъ да се *оправдаваме* прѣдъ гражданитъ, да се приготви по скоро ситуацията. Питаме, кога и кой камиръ кметъ, е билъ толкова бързъ въ съставление на ситуациитъ, още зданието не довършено и ситуацията? Ние знаемъ съ години се протакатъ работи въ исплащанието, а тукъ върваме скоро ще се плати. Обръщаме вниманието на гражданитъ да видятъ архитектурната работа на това прѣсловуто училище, че е направено криво. Карниза, строенъ на втория етажъ сега, отъ къмъ джамията не е хоризонталенъ и паралеленъ съ другия на първий съ нѣколко сантиметра. Какъ не е забѣлжилъ г. Инженеръ?

Защо толкова не се бърза съ другитъ исплащания, като съ кадестралния планъ, който съ мѣсеци има какъ е свършенъ? Тамъ билъ прѣдприемачъ Д. Балъ, който като билъ противъ кметството, да сж държи, та ако искалъ и дѣло може да заведе. . . . Разбираме ги тѣзи пусти икономии, но да-но поне сега не ставатъ при натѣстникитъ му г. Т. Цвѣтковъ, комуто повече върваме да е справедливъ отъ колкото разнитѣ, високи Хинкови съображения. . .

Въ с. Гор. Дѣбникъ, е станала литературна вечеринка по инициативата на главния учител г. Хр. I. Кучовъ, гдѣто сж присѣтствували множество сѣяни. Ползата е за фонда „Бъл. Отечество“ за първий пѣтъ слушаеме по селата гдѣто ставатъ такива насърчителни вечеринки отъ които нашето население може да получи полза.

Забавачницата въ Плѣвентъ, се откри завчера въ домътъ на К. Михайловъ. Г-ца Мара е сѣщата учителка, която бѣше и м. г.

Слушаеме, че г. г. учителитъ при мѣстното земл. Училище, щели да издаватъ, вѣстникъ съ чисто научно и практическо съдържание по Земледѣлнето и Винарството.

Министерството на Търговията и Земледѣлнето Ветеринарна частъ, съ писмо подъ № 3917 отъ 4 Октомврий т. г. ни испраща „Законопроектъ за Санит. Ветер. Полиция“. съ молба да го обнародваме въ вѣстникитъ ни. Ние съ благодарение бихме направили тая честъ на Поч. Министерство, ако вѣстникитъ ни позволяваше. Въ единъ отъ слѣдующитъ броеве като проучимъ законопроекта ще направимъ нашитѣ бѣлѣжки.

Народното събрание, се отложило за 19 Октомврий т. г. по причина голѣмото наводнение което се случило миналата недѣля въ Южна България. Читателитъ ни ще намѣржатъ въ днешний брой заето описание по наводнението отъ в. „Стара Планина“.

Г-нъ Окр. Управителъ В. Грудевъ и Училищ. Инспекторъ, Д. Кузовъ, заминаха на 18 т. м. по служебни работи по окръгитъ.

Учимъ се, че женското благотворително Дружество „Развитие“ въ градътъ ни рѣшило да направи стѣщу 26 Октомврий 95, танцовална вечеринка съ Лотария. Желаетъ на Дружеството пълна сполука.

Срѣщу 22 Октомврий т. г. трупъ отъ любители граждани и чиновници, ще представи за вторий пѣтъ тая година драмата „Хъшоветъ“ отъ Ив. Вазовъ. Името Вазовъ е достатъчно препорѣка, че посѣтителитъ ще останатъ доволни. Бихме дали мѣсто и за цѣнитѣ на мѣстата, ако за това почитаемо Дружество ни задѣлжило.

Дружеството: св. „Кирилъ и Методий“ е открило лотария, за която обявения печатимъ въ днешний си брой. Тази лотария има 50,000 билета по 5 лева. Общата печалба отъ Лотарията е 100,500 лева. Главната печалба е 25,000 лева. Единъ билетъ печели главната печалба, 2 билета печелятъ по 5,000 лева, 4—по 2000 л. 10 по 1000 лева и прочее. Печелятъ 327 билета. Канимъ читателитъ си да си купятъ билети отъ тази лотария да опитатъ щастieto и да помогнатъ на това толкова свѣто дѣло. Билетитъ сж продаватъ отъ земледѣлчискитъ каси.

ВЪНКАШЕНЪ ОТДѢЛЪ

Франция.

Францускитъ есенни маневри, както и трѣбваше да се очаква, прѣдизвикаха разни тълкувания въ западния печатъ, даже повече отъ тѣзи, които послѣд-ваха маневритъ на Германскитъ войски. Тѣзи особенни тълкувания бѣха прѣдизвикани вслѣдствие присѣтствието на маневритъ на даровития руски военначалникъ Генералъ-адютантъ Драгомировъ. Вслѣдствие оказанитъ на генерала Драгомирова безпримѣрни почести въ Франция вънската преса възнегодувала, понеже виждала въ това присѣтствие на маневритъ отъ странъ на руския генералъ единъ видъ насърчения на воинственнитъ Француски стремления. Още по-голѣми тълкувания сега искаватъ органитъ на печата отъ тройственния съюзъ по поводъ пристиганieto на Францускитъ маневри на руския министръ на външнитъ дѣла, князь Лобановъ Ростовский.

Германия.

Въ послѣдно врѣме германския печатъ е заетъ съ коментарий по поводъ на неотколешното идване въ Петербургъ на князь Гогенлоу и съ разсѣжданията за срѣдствата, съ помощта на които берлинското Правительство има намѣрение да води завѣщаната отъ Императоръ Вилхелмъ II рѣшителна борба съ противодарственнитъ елементи. Макаръ и да е силно заетъ печата за сега съ този въпросъ, ама още не е извѣстно положението, което ще вземе Правительството по отношение къмъ социалистическата агитация.

МИСЛИ И ИЗРЪЧЕНИЯ

I.

Богъ е посадилъ много добродѣтели въ некултивираната душа, всичкитъ щѣхъ да растѣтъ и цвѣтѣтъ, само чловѣкътъ да не имъ прѣчи въ узрѣването; обаче, той е длѣженъ да си извоюва съ собствената си сила мощъ най-скъпоценното нѣщо, това е правилното мѣрло.

(Раупахъ.)

II

Честностъ и глупостъ сж минували много врѣме за равнозначителни, така щото противорѣчието е дошло въ кредитъ и всѣкий подлець си въображава, че е единъ генияленъ мѣжъ.

(Юнгъсъ.)

III

Когато една хубова жена дохожда и иска отъ тебе справедливостъ, затвори очитъ си прѣдъ нейнитѣ съззи, ушитъ си прѣдъ нейнитѣ въздишки, и прѣтѣгли отъ далечъ съдържанieto на нейната молба, ако не искашъ твоя разумъ да се онищожи въ нейнитѣ съззи и твоите добродѣтели въ нейнитѣ въздишки.

(Сервантесъ.)

IV

Коакото народната нарѣдба е по свободна, толкова по строго трѣбва да бѣде народното възпитание.

(Дистервегъ.)

V

Слабостта е много по опасна за добродѣтелта, отколкото - порокутъ.

(Рашфокоидъ.)

VI

Поглѣдътъ на злощастieto произвежда върху мнозина хора дѣйствието на медозината глава; при неговия поглѣдъ сърдцата се прѣвращатъ въ камъци

(Хелвенциусъ.)

VII

Въсторгътъ на семейния животъ е най-хубавото противоядие за упадѣка на нравитѣ.

(Руссо.)

VIII

Когато сѣдята е твоя обвинителъ, Господи! Богъ да ти е тогава на помощъ.

(Арабско.)

IX

Лозената прѣчка носи три грозди: единия дава охота, втория - брѣмето, третия - злодѣянieto.

(Епиктетъ.)

X

Генияленъ чловѣкъ е този, който има очи заради това, което е лѣжи прѣдъ очитъ му.

(Моръ.)

XI

Единъ гордѣливъ чловѣкъ изисква отъ себе си извънрѣдното. единъ надмѣненъ (надутъ) чловѣкъ приписва извънрѣдното на себе си.

(Мария Фопъ Ебнеръ — Ешенбаръ.)

XII

Чловѣкътъ да мисли само за себе си е много сурведливо; обаче, той да мисли само за себе си пакъ си е много лошо.

(Японско.)

XIII

Радоститѣ, които обитаватъ родното мѣсто не се намѣрватъ никогажъ по дълечнитъ зони.

(Малмантъ.)

XIV

Завистта прави човѣка остроуменъ и слѣпъ, тя глѣда, като единъ стрелокъ и удари въ цѣлѣта, като едно дѣте.

(Галбенъ.)

XV

Хората, които никога нѣматъ свободно врѣме, вършитъ най-нищожнитъ работи.

(Лиртенбергъ.)

XVI

Това, което хората наричатъ „Орисница“ не е нищо повече, освенъ тѣхнитъ собствени глупави дѣла.

(Шоппенхауеръ.)

XVII

И колѣтъ се нада да позеленѣе при завръщанieto на пролѣтъта.

(Финско.)

XIII

Естетиката на едно искусство ражда естетиката на едно друго, само техния материалъ е различенъ.

(Шуманъ.)

XIX

Чловѣкътъ е длѣженъ да се довърява най-много и да работи неуморно въ собствената си душевна сила и въ самообладанието си: тѣзи двѣ нѣща сж единственнитъ, сигурни основи за земното благополучие.

(В. Ф. Хумбольтъ)

прѣведено отъ Варт. Робертъвичъ

ЛОТАРИЯ

на

Дружеството „св. Кирилъ и Методий“.

По рѣшението на главното си събрание и съ позволение на Министерството на Търговията и Земледелието, дружеството „св. Кирилъ и Методий“ е устроило една парична лотария, състояща отъ 50,000 билета по 5 лева всѣки билетъ.

Общата печалба отъ тая лотария възлиза на 100,500 лева, разпрѣдѣлени така:

1 билетъ печели	25,000 лева
2 билета печелятъ по	5,000 „
4 „ „	2,000 „
10 „ „	1,000 „
60 „ „	500 „
100 „ „	100 „
150 „ „	50 „

Главна печалба 25,000 л.

Главна печалба 25,000 л.

Тегленето на лотарията ще стане на 27-й Декемврий 1895 год. подъ контрола на правителството.

Българската Народна Банка нейните клонове и земледѣлческитѣ каси сж приели распродаването на билетитѣ, което ще да трае отъ 1-й Октомврий до 15-й Ноемврий т. г. Лица, които купятъ 10 билета и повече изведиждѣ ще се ползватъ съ 7 на сто отстъпка.

Главното настоятелство на дружеството „св. Кирилъ и Методий“ не може да не изяви тука, че то много очаква отъ успѣха на тая си лотария, да да може да улесни пенствението на цѣлѣта си, спрѣчь да благоприятствува на народността, върата и просвѣщението у всички българи, живущи вънъ тѣ прѣдѣлитѣ на княжеството. Настоятелството се надѣе, че неговото прѣдприятие ще се посрѣщне отъ всички родолюбци съ най-голямъ съчувствие не само за това, защото имъ се дава възможностъ при щастливъ случай на завидни печалби, но главно заради това, че събранитѣ отъ дружеството суми се прѣдизначаватъ за най-благородна и най-патриотическа цѣль.

София, 27-й Септемврий 1895 год.

За Главното Настоятелство, прѣдсѣтелъ на дружеството и столиченъ кметъ: **Д-ръ Д. Молловъ.**

Българска Сбирка, списание за книжнина и обществени знания. Излиза подъ редакцията на Стефана С. Бобчевъ. Год. II, кн. VIII, — 1 Октомврий. Пловдивъ. Печ. „Единство“. 1895.

СЪДЪРЖАНИЕ: I. Иванъ Вазовъ, 1870 — 1895. В. Стойковъ. II. приносъ къмъ въпроса за влиянието на Вазова като поетъ върху младежѣта Ил. Саввовъ. III. Мелодии I. Въ нощъ тиха, II. Цвѣте, III. Той. Александъръ Узунвъ. IV. Двата букета, разказъ. Д. К. Поповъ. V. Стихотворения въ проза. Ст. Михайловскій. VI. Галатия, драма въ 5 дѣйствия отъ Василиадисъ, прѣвъ. Х. Геннадисъ VII. Хомерово Одиссея, пѣсенъ Ѳ. Прѣведе Д. Т. Душановъ. VIII. Хорография. Писма изъ Ахъ — Челебийско. Отъ III. IX. Швейцарски писма. II. Деборовъ. X. За идеята на естественното право. Ил. С. Бобчевъ. XI. Малки разкази и очерки. I. Какъ трѣбва да се обща, II. Наема на гостиницата „Cross Keys“. Разказъ на Джерома К. Джирома (отъ английскъ), Прѣводъ отъ руски Х. С. III. Защо се изчеряваме? (физиологически очеркъ). IV. Черти изъ характера на Наполеона I. Прѣведе Л. Филипповъ. XII. Единъ старъ ржонисъ. Съобщава Г. М. Бошнаковъ, XIII. Изъ книжнината и живота. I. Въ нашенско: Не юбилея на народни ли поети и писатели г. Иванъ Вазовъ. Датата на г. Вазовия юбилей. — II. П. П. за заслугитѣ на г. Вазова въ учебната книжнина. — Какъ се празнува юбилей на г. Вазова въ София и Пловдивъ, — Нашиятъ благопожелание — С. С. Бобчевъ. Най-ранната поезия на Ив. Вазовъ Боритъ. II. На чужбина: Пастъоръ, негови заслуги и смъртъ. Двѣ загуби за мѣската общест. наука: Гнейстъ и Енгелсъ. XIV Книгописъ. Оцѣнка на книги и списания — История на новата руска литература, отъ М. Московъ. Н. Б. — Нѣколко думи за сп. „Искусство“. X. Б. П. Нови книги и списания. XV. Малки вѣсти и бѣлѣжки. — Г-нъ Вазовъ на чужбина — Юбилейни броеве на вѣстници. — Поздравителни телеграми до г-нъ Вазова по случай юбилея му. — Автографи за г. Вазовия юбилей XVI Новитѣ посоки въ психологията (прилож.) Д-ръ Д. Насманикъ. XVII. Обявления. 1) Рус. Обзорѣние; 2) Природа; 3) Съверний Вѣстникъ.

По случай панахидата станала на Горне Дѣбнишкитѣ паметници, Священникъ Георги Вутовъ е отлитографира сълѣдующето възвание къмъ паството си, което сме помогли да му дадемъ гласностъ.

Имѣе Благочестивитѣ Християни на село Горни Дѣбнишкѣ.

ВЪЗВАНІЕ

Благочестиви Християне!

Понеже утре на 12-ий того мѣсеца е денъ за нашето село (Гор. Дѣбнишкѣ) азаменитъ, защото въ 1877 година въ този денъ нашитѣ брати руситѣ геройски пролеха своята кръвъ за нашата енешна свобода, надъ нашето село кѣдѣто тогава е била Турската крѣпостъ; то Ви моля Братя Християни! слѣдъ като добръ си припомнитѣ заслугата на нашитѣ по народностъ, кръвъ и вѣра братя, да заповѣдате утре да утидемъ на паметницитѣ кѣдѣто почива прахътъ техенъ който е коренъ на нашата днешна свобода и да извършимъ „ПАНАХИДА“ (молебствие) съ просълзени очи и нажалено сърдце прѣдъ

Отговоренъ редакторъ: Хр. Ц. Крушовски.

писателя за упокоение душитѣ на онѣзи славни руски герой които за нашето освобождение не пожалиха, а заминаха единъ отъ тѣхъ оставиха своитѣ невинни дечица сирачета и своитѣ мили и любезни съпруги вдовици, родители и сродници въ неогешима скръбъ и най драгоцения си животъ; а геройски като лъвовете тж впуснаха на нашия петъ вѣковенъ кръвопиецъ за да ни освободятъ, отъ нѣговитѣ крушуми и ножъ тукъ печинаха.

Нѣка воинца кжемъ „Богъ да ги прости“

Горни Дѣбнишкѣ, 11 Октомврий 1895 г.

Енорийскитѣ Священникъ Георги Вутовъ

Постжиката на Священника е повече отъ препоръчителна на панахидата ако и лоше да било врѣмето, селянитѣ пакъ земзлѣ участиз въ богусложбната служба за упокоенитѣ за нашата свобода герой.—

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ

До Господина Редактора
на вѣстникъ „Недѣля“.

Имѣе честь да помоля расперещането Ви да благоволите и въ единъ отъ най близкитѣ броеви поместитѣ за една съвсѣмъ беззаконна случка станала на 15-ий т. г. Октомврий въ Селото ни:

Долно-Дѣбнишкитѣ участкавъ фелдшеръ Стоянъ Нешовъ, който бѣше дошелъ на 14 т. г. въ селото ни по давание мѣдценника помощъ на страдающитѣ отъ разни болести ученици отъ повѣреното ми училище; сжщо и на нѣкой частни лица, на 15-й т. г. прѣдъ кръчмата на Вълчо Бояджийскитѣ билъ нападнатъ отъ една нѣпозната на нѣтъ личностъ Нею Петковъ, който нанеси силенъ ударъ съ юмрукъ подъ окото. Поводъ на този побой е подалъ самата личностъ; който е почналъ да компромира учителското тѣло като ги е наричалъ, че учителитѣ сж биле вагабонти, учителката наричалъ лу... и др и то за това, че не билъ пуснатъ на литературната вѣчеринка безплатно-че Г. г. учителитѣ като сж отдавали литературната вѣчеринка; Суммитѣ които сж събрали сж ги употребявали за своя смѣтка.

Независимо отъ това, Г-нъ Училищний Настоятель Пело Атанасовъ, е говорилъ сжщото прѣдъ свидѣтели на които имената незнай и ако стане нужда ще ги прѣдставя.

Азъ питамъ Г-на Училищний Настоятель кое го е заставило да говори подобно нѣщо и да ругае тѣхъ неприлично Господа учителитѣ? Не бѣше ли той сжщитъ когато ний провѣрявахме на билетитѣ кочанитѣ като каква сума е постыпила, че ний го помолихме да благоволи и подари една ничтожна суммица отъ 30 ст. за единъ „еходенъ Билетъ“ за него както това направи другарятъ му? или се опасява отъ ментъ, че сжмъ го заставилъ да купи отъ свой пари избенитѣ училищни книги? трѣба да е съвсѣмъ друго и то е, че Г. г. учителитѣ не ходятъ по честичко по кръчмитѣ да го почерпватъ.

Колкото сж касае за нанесенитъ побой на Мѣдценски Фелдшеръ, Стоянъ Нешовъ, Господиъ Кметъ, е направилъ расперещане, като му е съставилъ нуждний актъ и ще го прѣдаде на властѣта.

Но подробно втори пътъ

И. Д. Гл. Учителъ при Гор. Дѣбнишкото

Основно Училище: Христо Н. Кучовъ.

ОБЯВЛЕНИЯ

ПАМЯТНИКЪТЪ

НА

ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ

Комисията по откриванieto паметника на Василъ Левски въ София има честь да объяви на Българекитѣ граждане, че, съгласно рѣшението, взето въ послѣдното ѣ заседание, тържественното откривание и освящение паметника ще стане на 22-й текущитъ октомврий, Св. Недѣля, спорѣдъ особена програма, която своевременно ще бѣде пусната въ продажба биографията на Апостола, написана, по порѣчка на комисията, отъ г. Стояна Занмова.

София, 12 Октомврий 1895.

КОМИСИЯТА.

ТЪРСИ СЕ

Учителъ, учителка или гувернантка за възпитание и подготовка дѣца особно по фрѣнски языкъ. За споразумение до Ст. Поповичъ (Майоръ) въ Плъвенъ. —

ОБЯВЛЕНИЕ

Дава се подъ наемъ помѣщенieto на досегашний биренъ складъ край града Плъвенъ.

За споразумение до Апостолъ Пековъ тукъ.

4 — 4

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанитѣ синдици на обявениятъ въ пестъ тоятелностъ Братия Ламби и Симеонъ Гетови отъ Плъвенъ, обявяватъ, че на 24 и 25 Октом. 1895 ще продаватъ на публиченъ търгъ или по доброволно съгласие всичкитѣ движими нѣща, като мануфактурни и галантарейни работи и други домашни прѣнадлѣжности.

Умоляватъ, се желающитѣ да купятъ отъ тѣзи прѣдмети да се явятъ прѣдъ дотенѣтъ находящ се до домътъ на г-нъ Менахемъ Иерохаимовъ въ Плъвенъ, или въ канцелиритѣ на синдицитѣ

Синдикати { Ив. Ив. Доковъ
Н. Никовъ

адресаги.

Плъвенъ 18 Октомврий 1895.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1905

Подписанитѣ Ив. А. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плъв. Окржжѣнъ Сждъ на 1-й участъкъ на основаніи изпълнителний листъ отъ 9-й Августъ 1894 год. под № 3682 издаденъ отъ II-й Плъвенскитѣ Миротий Сждъ въ полза на Дахматъ Мех. Ефенди отъ гр. Плъвенъ сръш Стянь Стояновъ отъ с. Дисевина за 75 лева и др. ра и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 4 Октомврий и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелирита ми слѣдующитѣ недвижими имоти а именно:

1). Една нива въ Дисевинското землѣще въ мѣстността „Дисевинската Бара“ около 8 декара при съсѣдъ Цвѣтко Пановъ, Илия Нановъ, пхтъ и Дѣбнишката Бар оцѣнена за 160 лева.

Продаваемитѣ имотъ не е заложенъ никому. —

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на гор. Желаящитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитѣ се имоти ум явятъ се да се явятъ въ канцелирита ми въ гр. Плъвенъ въ ки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто могатъ да пригѣждатъ и книжата относящи се по продажбата.

гр. Плъвенъ, 17 Май 1895 год.

Сждебенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ

Дѣло № 371 отъ 94 год.

3 —

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4969

Подписанитѣ Ив. Чолаковъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плъв. Окржжѣнъ Сждъ на II-й участъкъ на основаніи изпълнителний листъ подъ № 1687 издаденъ отъ Плъвенскитѣ Мир. Сждия на 25 Май 1895 год. въ полза на Ганю Илиевъ отъ село Згальовецъ противъ Не Ваковъ отъ село Згальовецъ за 64 лева и 60 ст. р. поски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че на 27 Септемврий и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание Канцелирита слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти принадлежащи на длѣжникътъ а именно:

1). Една нива въ Згальовското землѣще въ мѣстността „Бановъ Долъ“ около 7 декара при съсѣди: Петъ Бръстевъ, Тодоръ Вановъ и пхтъ оцѣнена за 140 лева

Продаваемитѣ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на гор. Желаящитѣ да купятъ продаваемитѣ се имоти могатъ се явятъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ и разгѣждатъ книжата по продажбата въ с. Пелишатъ

гр. Плъвенъ, 21 Септемврий 1895 год.

пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 222 отъ 95 год.

2 —

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5104

Подписанитѣ Ив. Чолаковъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плъв. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основаніи изпълнителний листъ отъ 6 Юлий 1891 година подъ № 1755 издаденъ отъ Плъв. Окол. Миротий Сждия въ полза на Иванъ Нановъ отъ с. Бръшляница сръшчу Иванъ Търчовъ отъ сжщото село за 974 л. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражд. Сждопроизвод.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ Октомвр. и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцелирита ми слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длѣжника.

1) Една къща землянка (борделъ) отъ простъ дъвенъ материалъ съ едно отделение, единъ зимникъ съ дървенъ материалъ покритъ съ прѣстъ и слама съ двѣ около 3 1/2 декара въ с. Бръшляница въ горната ма при съсѣди: Иванъ Неновъ, Иванъ Крачуновъ и пхтъ оцѣнена за 200 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на гор. Желаящитѣ да купятъ продаваемитѣ се имоти могатъ се явятъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ и разгѣждатъ книжата по продажбата въ с. Вѣл. Тръ

гр. Плъвенъ, 6 Октомврий 1895 год.

пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 213 отъ 91 год.

2 —

Плъвенъ, Печатница на Бакърджиевъ и Рачевъ.